

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2019/2020-2020/2021

(skrajne daty)

Rok akademicki 2019/2020

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Socjologia i psychologia środowiska
Kod przedmiotu*	
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Przyrodniczych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Kolegium Nauk Przyrodniczych Instytut Pedagogiki / Zakład Psychologii
Kierunek studiów	Architektura krajobrazu
Poziom studiów	drugi stopień
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	podstawowy
Język wykładowy	j. polski
Koordinator	dr Anna Wołpiuk - Ochocińska
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Anna Wołpiuk - Ochocińska

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	15	15							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku): zaliczenie na ocenę,**2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Motywacja poznawcza

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Celem wykładów jest poznanie zjawisk psychicznych i społecznych, które leżą u podstaw zachowania człowieka oraz zrozumienie mechanizmów tych zjawisk w perspektywie funkcjonowania jednostki w środowisku.
C2	Zapoznanie studentów ze specyfiką sytuacji trudnych, stresowych oraz kształtowanie umiejętności radzenia sobie w sytuacjach kryzysowych poprzez rozwój umiejętności społecznych i emocjonalnych
C3	Rozwinięcie w studencie umiejętności skutecznego komunikowania się z drugą osobą
C4	Uświadomienie studentom sposobów wykorzystywania nabytej wiedzy i umiejętności w codziennej działalności zawodowej.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student zna i rozumie w pogłębionym stopniu wybrane metody i teorie umożliwiające planowanie, projektowanie i zarządzanie krajobrazem	K_Wo1
EK_02	Student zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji dotyczące zmian zachodzących w krajobrazie, a także podstawowe zagadnienia humanistyczne, ekonomiczne i prawne w odniesieniu do architektury krajobrazu	K_Wo5
EK_03	Student potrafi dobierać, stosować i przystosowywać metody, narzędzia i technologie w celu analizowania, planowania, projektowania i ochrony obiektów architektury krajobrazu, z uwzględnieniem krytycznej oceny tych aspektów	K_Uo2
EK_04	Student jest gotów do wypełniania obowiązków społecznych, inicjowania działań na rzecz interesu społecznego, w tym angażowania społeczeństwa w proces projektowy	K_Ko2

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Przedmiot socjologii i psychologii; miejsce socjologii i psychologii wśród innych nauk; przedmiot i miejsce socjologii i psychologii środowiska. Definicje (psychologia ekologiczna, psychologia środowiskowa, ekopsychologia, sozopsychologia). Dylematy psychologii a środowisko.

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

Główne nurty psychologii ekologicznej. Źródła zainteresowania środowiskiem; terminologia. Główne problemy podejmowane przez psychologię środowiska. Założenia teoretyczne psychologii środowiska. Psychologia środowiskowa a architektura.
Zewnętrzne (środowiskowe) uwarunkowania zachowania człowieka. Behawioryzm. Mechanizmy psychologiczne regulujące zachowanie się człowieka w środowisku (społeczne uczenie się, adaptacja i dopasowanie środowiskowe, poczucie tożsamości i porównania społeczne).
Różnice indywidualne a zachowania środowiskowe człowieka: potrzeby, osobowość.
Rola przestrzeni w regulowaniu kontaktów człowieka z otoczeniem. Zachowania terytorialne zwierząt i ludzi; dystanse przestrzenne. Poczucie prywatności. Zatłoczenie.
Organizacja przestrzeni sprzyjająca /niesprzyjająca interakcjom społecznym. Stanfordzki eksperyment więzienny – wnioski dla psychologii środowiskowej.
Stres środowiskowy: stresory środowiska fizycznego (oświetlenie, hałas, drgania i wibracje, warunki klimatyczne, ciepło, substancje chemiczne, promieniowanie i pole elektromagnetyczne), kataklizmy i katastrofy, profilaktyka w zakresie stresu środowiskowego.

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych

Treści merytoryczne
Zewnętrzne (środowiskowe) uwarunkowania zachowania człowieka. Behawioryzm. Mechanizmy psychologiczne regulujące zachowanie się człowieka w środowisku (społeczne uczenie się, adaptacja i dopasowanie środowiskowe, poczucie tożsamości i porównania społeczne)
Różnice indywidualne a zachowania środowiskowe człowieka: potrzeby, osobowość
Rola przestrzeni w regulowaniu kontaktów człowieka z otoczeniem. Zachowania terytorialne zwierząt i ludzi; dystanse przestrzenne. Poczucie prywatności. Zatłoczenie.
Organizacja przestrzeni sprzyjająca /niesprzyjająca interakcjom społecznym. Stanfordzki eksperyment więzienny – wnioski dla psychologii środowiskowej
Stres środowiskowy: stresory środowiska fizycznego (oświetlenie, hałas, drgania i wibracje, warunki klimatyczne, ciepło, substancje chemiczne, promieniowanie i pole elektromagnetyczne), kataklizmy i katastrofy, profilaktyka w zakresie stresu środowiskowego.
Procesy poznawcze, percepcja środowiska a planowanie przestrzenne
Planowanie przestrzeni publicznych i miejsc pracy. Przyjazne biura i miejsca pracy. Szkoła i uniwersytety jako środowisko. Środowiska rekreacji i czasu wolnego

3.4 Metody dydaktyczne

Wykład: wykład problemowy, wykład z prezentacją multimedialną,
metody kształcenia na odległość

Ćwiczenia: praca w grupie, praca indywidualna, analiza przypadków,
metody kształcenia na odległość.

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01_EK_03	KOLOKWIMUM PISEMNE, PRACE PROJEKTOWE	ĆW
EK_04	OBSERWACJA W TRAKCIE ZAJĘĆ	W, ĆW

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Realizacja zadań projektowych w trakcie zajęć ćwiczeniowych – zaliczenie wszystkich zadań projektowych
Kolokwium pisemne, - zaliczenie pisemne testu sprawdzającego efekty uczenia się: na min. 20 możliwych do uzyskania punktów: (80% oceny)
1) dostateczne – przy osiągnięciu przez studenta wyniku testu sprawdzającego wiedzę w granicach 51-59% - ocena dostateczna (3,0);
2) więcej niż dostateczne – przy osiągnięciu przez studenta wyniku testu sprawdzającego wiedzę w granicach 60-69% - ocena dostateczna plus (3,5);
3) dobre – przy osiągnięciu przez studenta wyniku testu sprawdzającego wiedzę w granicach 70-79% - ocena dobra (4,0);
4) więcej niż dobre – przy osiągnięciu przez studenta wyniku testu sprawdzającego wiedzę w granicach 80-89% - ocena dobra plus (4,5);
5) bardzo dobre – przy osiągnięciu przez studenta wyniku testu sprawdzającego wiedzę w granicach 90-100% - ocena bardzo dobra (5,0).
Ponadto aktywność na zajęciach (20% oceny) rozumiana jako:
- bycie przygotowanym do zajęć
- aktywne uczestniczenie w procesie grupowym, np. w dyskusji.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie, kolokwium)	1
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, czytanie literatury przedmiotowej, oglądanie filmów zadanych do tematu)	19
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

* Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	nie dotyczy
zasady i formy odbywania praktyk	nie dotyczy

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Bańka, A. (1997). Architektura psychologicznej przestrzeni życia.

Behawioralne podstawy projektowania. Poznań: Gemini.

Bańka, A. (2002). Społeczna psychologia środowiskowa. Warszawa.

Wydawnictwo Naukowe „Scholar”.

P.A. Bell, Th.C. Greene, J.D. Fisher, A. Baum (2004). Psychologia

Środowiskowa. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne

Eliasz A. (1993). Psychologia ekologiczna. Warszawa. Wydawnictwo Instytutu PAN.

Literatura uzupełniająca:

Zimbardo P.G., Ruch F.L. (2001) Psychologia i życie, Warszawa: PWN.

Lewicka M., Bańka A. (2008). Psychologia środowiskowa. W: D. Doliński,

J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Gdańsk: GWP.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej